

Muzaffer Bey (Orhan Kemal'in "Vukuat Var" adlı Romanı) Uyumsuz

Karakter Görünüş olarak heybetli bir görsele sahip olan Muzaffer Bey, yakışıklı ve fiziği kadar güçlü bir erkektir. Babasından kalan topraklar sayesinde zenginliği yaşayan Muzaffer Bey, soylu aile geleneklerini koruyarak toprak ağalığını devam ettirir. Cemşir ve Reşit'in Güllü'yü satmak istediği Ramazan'ın dayısı olan Bey, malı mülkü nedeni ile tam bir ilgi odağıdır. Aşırı ilginin farkında olan Muzaffer Bey, hem insanlara hem de hayvanlara karşı merhametten yoksundur. Yozlaşmış kişilik özellikleri sergileyen ağanın dini duyguları olmayan hatta olmadığı gibi de hocalardan da hoşlanmayan bir yapısı vardır. Evlilik düşünmediği için gayrimeşru ilişkiler içerisine girerek, Gülizar dışında çoğu gece başka kadınlarla birlikte olur.

Aktiviteler Çukurova'da lüks bir hayat süren Muzaffer Bey, köylü halk tarafından pek sevilmez. Köylüsünü sömüren bir Ağa kimliği ile Muzaffer Bey, evini tıpkı bir kerhane gibi kullanır. Çiftlikte verdiği davetlere çeşitli zümrelerden dostlarını davet ederek hem yemek hem kadın ziyafeti verir. Daha sonra lüks rengârenk otomobillerle şehirdeki konaklarına giderler. Parti toplantılarına katılır. Klüplere gider, briç oynar.

ÖRNEK ANILAR

Uyanık Yeğeni Ramazan'ın planlar ettiğini fark eden Muzaffer Bey, imamın kendine anlattığı rüyayı yeğenin anlattığına inanır. Eğer istediği gibi evlenirse de yeğeni Ramazan'ın daha düzgün bir adam olacağını ön görerek Güllü'nün alınması işine olur verir ve Yasin Ağa'ya işlemleri başlattırır: "-Ben haberini alıyorum. Neyse, sen bu işle alakalan, baş göz edelim bitsin gitsin. Kızı gördü, abayı yaktı herhalde. Neyse ki Cemşir yabancımız değil. Üç beş sıkıştır eline, kızı alırsak, itoğlu it ayağını kırar, çiftlikte oturur, işe güce el atar belki..."

Kadın Düşkünü Cinselliği bir yaşam şekline dönüştüren Muzaffer Bey, her gece çiftliğe getirttiği kadınlardan ziyade geçmişte de bağda bahçede uslu durmamış bir adamdır. Bağında çalışan Gülizar'ı da henüz 16-17 yaşlarında gencecik bir kızken sahip olan Muzaffer Bey çevre tarafından da şehvetli biri olarak tanındığı için Güllü ile denk getirilmek istenmez: "Bir de, güzelce, oynak ırgat karılar, kıs kıs gülererek, eline eteğine olan pisliğinden söz ederlerdi. Avraddı gözüne kestirdi mi, tamamıdı. Bileğinden sürüklerdi çiğit anbarı mı olur, dere içi mi, fundalığın ardı mı? ..."

Kibirli Devlet adamları gibi çevresi olduğunu göstermek için evine davet ettiği dostu Zekai Bey ile yanlarında gezinen açık saçık kadınları konuşmaktansa parti ve devlet işleri konuşarak bilgi yarıştıır. Muzaffer Bey kendi bilgisiz olsa da kulaktan dolma birkaç bilgi ve evinde yarattığı koca kütüphane ile övünür durur: "Muzaffer bey, salonun sol duvarını boydan boya kaplıyan muazzam kitaplığına basını cevirdi. Kentin en zengin kitaplığının sahibi, bunun için de en kültürlü kişisi geçinirdi. Oysa başkaları, yani kültürlü kişi uzmanı gecinenler bu kanıda değillerdi. Tam tersi. Surda burda Locke'dan, Giordano Bruno'dan, Hobbs'tan ya da Condillac'dan ezberlediği parçaları yerli yersiz sayıp dökmesine karşın, Muzaffer Beyin sağlam bir dünya görüşü olmadığını bilirler, "-O, iliklerine dek şehvet dolu cins bir aygırdan başkası değildir" derlerdi. Muzaffer Beye gelince, bütün misafirlerine göğsünü gere gere gösterdiği kitaplığından ötürü gururluydu."

Merhametsiz Herkesin korktuğu, çekindiği yüzüne değil fakat arkasından küfrettiği Muzaffer Bey, kendini ne kadar adil ve iyi biri gibi görse de aslından bencil olmasından doğan merhametsiz biridir. Hem insanlara hem hayvanlara karşı duygusuz olan ağa, tarlasına yanlışlıkla bir inek girdiğini görse ateş ederek onu öldürmek ister. Muzaffer Bey ırgat ve amele tayfasını önemsemediği için ondan nefret eden köylü kesiminin farkında değildir: "Muzaffer beye karşı beslenen bu kin, gittikçe büyüyerek güçlü bir homurtu halini alıyordu. Aşırıları daha da ileri gidiyorlardı: Çiftliğini ateşe verip, keyfettiği kadınlarla birlikte çayır çayır yakmalı diye söyleniyorlardı. Hele Habip'le kardeşlerinin kini sonsuzdu. Beyin en çok hışmına onlar uğramışlardı. Tarlalarını ellerinden çekip almış, kendi tarlasına katıvermişti. Hangi avukatı tutsalar, adam tehdit ediliyor, dava arzuhalini mahkemeye vermeden isi bırakıyordu."

Asabi Kendini Atatürk'ün izinde bir devrimci olarak gören Muzaffer Bey, katıldığı parti toplantılarında çoğu kez Zekai Bey ile parti durumlarını ve demokrasiyi tartışırlar. Maddi zenginliğine siyasi yetkinlik de eklemek isteyen Muzaffer Bey, güçlenmek için Demokrat Parti yanlısı olarak elinden geleni yapar: "Bunu Muzaffer Beyin de bildiği yoktu ama gözü, parti sözcülüğü yapan gazetenin başyazarına ilişti. Az önce parti toplantısında, "Gericiliğe" verilen taviz konusunda az kalsın yumruklaşacaklardı. O da kaymıştı. O da, seçimleri kazanabilmek için hacıları, hocaları okşamaktan yanaydı. - Bak bak, dedi. Rezil herif. Hey koca Mustafa Kemal hey! Kaldır basını da dünkü dalkavuklarına bak! Zekai bey döndü. Parti başkanının kolunda, yemek salonuna girmekte olan başyazarı gördü, ama kızmadı. Muzaffer beyinse gene sinirleri gevşemişti: - Bu herifi bir gün ibret-i âlem için evire çevire dövmezsem yuh olsun ervahıma!"

Sert Heybetli görüntüsü ve ciddi konuşmaları ile karşısına geleni korkutan Muzaffer Bey, Güllü'nün babası Cemşir'e de korku salar. Güllü'nün neden hala çiftliğe gelmediğini sert bir üslupla soran Bey, Cemşir'i kızın aklında başkası varsa diye uyarır: "Muzaffer beyin kalın kasları çatılmıştı: - Bu is neden bu kadar uzadı Cemşir? Elçi Cemşir, zincirinden boşanmış, ard ayaklan üzerine kalkmış ayı heybeti içinde ama ufacık bir çocuktur. Yutkundu:

- Begim, şey...

- Herhangi bir mahzur varsa çekinme, haber ver!

Ellerini oğusturuyordu:

- Yani ne gibi begim?

-Ne gibisini sen bilirsin. Ne bileyim? Başka sevdiği olur, bizim haytaya varmak istemez, insan hali...

Varsa böyle bir şey söyle, vazgeçelim!

Cemşir'in aklı gitti. Beyin ellerine tekrar sarıldı. Bozuk Türkçesiyle gürlledi:

- Onun boynunu altında korum! Haddine mi düşmüş? Ben sağken benim sözümü çeviremez sayende. Ciğerini sökerim onun!"